

Motion till riksdagen 2005/06:K28

av Tobias Krantz m.fl. (fp)
med anledning av skr. 2005/06:75

Redogörelse för behandlingen av riksdagens skrivelser till regeringen

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om att regeringen bör införa skärpta rutiner gällande verkställandet av riksdagens beslut.
2. Riksdagen begär att regeringen återkommer till riksdagen med en strategi för hur hanteringen av riksdagens skrivelser till regeringen skall effektiviseras och stramas upp, senast i samband med nästa års redogörelse för riksdagens skrivelser till regeringen.

Motivering

Enligt regeringsformen 1 kap. 4 § är riksdagen det beslutande organet och enligt 6 § är regeringen det verkställande organet – ansvarig inför riksdagen. Ändå är det inte ovanligt att regeringen på ett anmärkningsvärt sätt visar nonchalans gentemot riksdagens beslut genom att år efter år dröja med att verkställa beställningar från riksdagen. Av den här aktuella skrivelsen från regeringen med redogörelse för behandlingen av riksdagens skrivelser, framgår att 151 skrivelser ”inte var slutbehandlade” vid årsskiftet. Av dem är 38 fem år gamla eller äldre. Sex skrivelser har nu legat mer än tio år.

Under året har 40 skrivelser slutbehandlats, fram till och med riksdagsåret 2003/04. Men i gengäld tillkommer 37 från riksdagsåret 2004/05 som ännu ej är slutbehandlade. Endast en ringa förbättring från förra årets antal, 155, kan alltså skönjas.

Folkpartiet liberalerna har på senare år uppmärksammat bland annat att regeringen har tillsatt enmansutredare för att lösa uppgifter där riksdagen efterfrågat en parlamentarisk utredning i två fall, när det gäller socialförsäkringarna och könsneutrala äktenskap, som ägnades särskilt utrymme i föregående års motion.

Fel! Okänt namn på

Ett mer aktuellt exempel gäller ett tillkännagivande från riksdagen om en önskad utredning av Riksbankens kapitalstruktur och vinstdisposition. Detta gjordes i betänkande 2004/05:FiU23. Men riksdagsskrivelsen omnämns inte i regeringens sammanställning av obehandlade skrivelser, trots att den alltså varken tillgodosetts eller varit föremål för någon annan åtgärd. Det kan naturligtvis vara fråga om ett enstaka misstag, men tyder i så fall på allvarliga brister i hanteringen av riksdagens skrivelser till regeringen. Men det kan tyvärr också röra sig om att regeringen tänjer på grundlagens bestämmelser när man tar sig den ensidiga rätten att ignorera en framställan utan att ens öppet redovisa varför ärendet enligt regeringens mening bör lämnas utan vidare åtgärd.

Avskaffandet av den s.k. pomperipossaeffekten som fördröjdes oskäligt länge, finansiell samordning mellan sjukförsäkring och försäkringskassa (Finsam) som likaledes sköts framåt och i slutänden blev väldigt annorlunda än det riksdagen avsett med sin framställan samt sanktionssystem för nätbolag som inte uppfyller kraven vid byte av elleverantör är andra förskräckande exempel som visar på regeringens ovilja att följa riksdagens beslut (se motion 2002/03:K7).

Med hänvisning bland annat till att konstitutionsutskottet i tidigare granskningsbetänkanden understrukt att ”utgångspunkten måste vara att det önskemål som tillkännagivandet avser bör tillgodoses” (se exempelvis bet. 2001/02:KU20 s. 22) anser Folkpartiet liberalerna att det är allvarligt att regeringen inte efterkommer riksdagens beslut.

Med hänvisning till ovan nämnda uppgifter på regeringens oförmåga att i rimlig tid efterkomma de av riksdagen uttalade tillkännagivandena, anser Folkpartiet liberalerna att regeringen skall åläggas att fortsättningsvis skärpa sina rutiner för genomförandet av riksdagens tillkännagivanden inom de därtill angivna tidsramarna. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Folkpartiet liberalerna anser att i de fall särskilda skäl föreligger som innebär att regeringen inte kan följa riksdagens beslut, skall regeringen skyndsamt upplysa riksdagen om detta och noggrant redovisa skälen härför. Konstitutionsutskottet har intagit samma ställning: ”Konstitutionsutskottet vill i detta sammanhang också erinra om sitt tidigare uttalande om att regeringen, om den inte avser att vidta en begärd åtgärd i enlighet med riksdagsbeslutet, måste redovisa detta för riksdagen inom tidsramen, om en sådan uppställts av riksdagen, och även skälen för att riksdagsbeslutet inte följs bör tas upp i det sammanhanget. Om en redovisning inte kan ges i en skrivelse eller proposition till riksdagen, bör den enligt utskottets mening lämnas till riksdagen i en annan form som gör den tillgänglig för riksdagens samtliga ledamöter” (se bet. 2003/04:KU21 s. 20).

Folkpartiet liberalerna menar också att regeringens beteende är ett återkommande problem som kräver omedelbara åtgärder. Av den anledningen bör regeringen, enligt vår mening, återkomma till riksdagen med en strategi för hur hanteringen av riksdagens skrivelser till regeringen skall effektiviseras och stramas upp. Detta bör riksdagen ge regeringen till känna. De ”icke slutbehandlade” skrivelserna måste kraftigt reduceras.

Fel! Okänt namn på

Stockholm den 11 april 2006

Tobias Krantz (fp)

Helena Bargholtz (fp)

Liselott Hagberg (fp)